

[**Birthe Wetlesen.**]

skriver; der er gjort plads til det, men det er kun et paradenummer.

Jeg kan godt se, at dette spørgsmål er rejst i god tid; der er jo længe til næste selvangivelse. Men jeg kunne tænke mig, at en eventuel ændring af underskriftkravet kræver forskellige lovændringer, så hermed er der i anledning af fødselsdagen givet den højtærede minister god tid.

Finansministeren (Poul Hansen): Som svar på det ærede medlems spørgsmål skal jeg sige, at underskriften på selvangivelsen, som det ærede medlem også var klar over, jo ikke blot er et spørgsmål om dens gyldige afgivelse. Hvis der er urigtigheder i selvangivelsen, påhviler det strafferetlige ansvar derfor underskriveren. En regel som den foreslåede vil medføre, at manden kunne unddrage sig dette ansvar ved at lade hustruen underskrive, og der kunne i så fald kun blive tale om strafansvar for manden, hvis det kunne godtgøres, at han havde medvirket ved urigtighederne. Jeg synes, at det uden videre siger sig selv, at en sådan ordning i visse tilfælde kunne virke yderst uheldigt, og jeg må derfor — det beklager jeg — svare nej på det ærede medlems spørgsmål.

I øvrigt kan jeg føje til, at problemerne omkring selvangivelsens underskrift vil være omtalt i den betænkning, som i nær fremtid kan ventes fra udvalget om ægtefællers beskatning, og jeg synes, det nu er rigtigst at vente, til denne betænkning foreligger, med videre drøftelse af problemet.

Birthe Wetlesen: Jeg må jo takke den højtærede finansminister for svaret, selv om det ikke var positivt. Jeg kan kun beklage den højtærede finansministers mistro til sit eget køn.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg må sige til det ærede medlem, at jeg kender en lille smule til menneskene, både mænd og kvinder.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Qvist Hansen** til justitsministren:

„Ager ministeren i indeværende samling at fremsætte et lovforslag, der for-

byder import og fremstilling af fyrværkeri, salg af fyrværkeri og afskydning af fyrværkeri, dog med undtagelse af de anerkendte fyrværkere, der anvender fyrværkeriet ved tivolier, regattaer, byfester o. lign.“

Qvist Hansen: Ved flere lejligheder har den højtærede justitsminister igennem pressen og på anden måde givet udtryk for, at han havde sympati for, at man fik afskaffet og forbudt det nytårsskyderi, der stadig væk finder sted. Nu er det jo sådan, at efterhånden foregår nytårsskyderiet ikke alene nytårsaften. Nej, dér, hvor jeg bor, begynder man sidst i oktober og slutter engang hen i januar måned; man skyder, så længe man overhovedet har noget at gå og fyre med om aftenen. Jeg bor i nærheden af et hospital, og der ligger også et plejehjem og et hjem for kronisk syge, og jeg kan garantere de ærede medlemmer, at disse syge mennesker har det mægtig hyggeligt i den tid, det står på.

Jeg vil også have lov til at nævne den store pine og lidelse, det er for dyrene, når der skydes, enten de er store eller små. Jeg synes ærligt og redeligt — og mange med mig — at vi har haft skyderi nok i de fem forbandede år, vi oplevede, så det ikke er nødvendigt at øse penge ud til skyderi, og hvad dermed følger.

Jeg så annoncer i bladene umiddelbart før nytårsaften om fineste engelsk fyrværkeri i pakker fra 5 kr. til 30 kr. pr. stk. Jeg har ingen tal eller opgivelser over, hvor mange penge der bliver brugt til denne nyttige beskæftigelse nytårsaften og de følgende dage, men jeg er klar over, at det er millionbeløb, og selv om jeg er indforstået med, at vi selvfølgelig skal handle med England, når England handler med os, tror jeg nok vi kan finde artikler og varer, det er betydelig mere nødvendigt at få indført fra England end fyrværkeri.

Jeg vil dernæst gerne nævne alle de mange ulykker og uheld, der sker som følge af skyderiet. Jeg beder om formandens tilladelse til forskellige citater af avisoverskrifter.

„Nytårsskyts i utide: dreng forbrændt — bøde til købmand. 10 års' dreng fik eksploderende „kineser“ ind under blusen.“
„Tankeløst hærværk mod to postkasser.